

*Thlaspi caerulescens* subsp. *tatrense* (Z a p a ľ.) D v o ř á k o v á Folia Geobot. Phytotax. 3: 343, 1968.  
Baz.: *Thlaspi tatrense* Z a p a ľ. Rozpr. Wyzd. Mat.-Przyr. Akad. Umiejtn., Dział B, Nauki  
Biol. 13: 314, 1913.

Syn.: *Thlaspi sylvestre* subsp. *tatrense* (Z a p a ľ.) D v o ř á k o v á 1966 - *T. alpestre* subsp. *tatrense* (Z a p a ľ.) S o ó 1967 - *Noccaea brachypetala* subsp. *tatrensis* (Z a p a ľ.) F. K. M e y. 1973.

Dvojiročná bylina. Byť zvyčajne jednoduchá, zriedkavo rozkonárená, (20-) 30-50(-70) cm vysoká. Dolné listy široko elipsovité, na báze zúžené do širokej stopky, väčšinou kratšej alebo takej dlhej ako listová čepeľ; byľové listy v počte (4-)6-13(-18), na vrchole končité. Kališné lístky vajcovité, 1,5-2 mm dlhé, žltozelené až žltkavé, na okraji s úzkym belavým lemom. Korunné lupienky 2-3(-4) mm dlhé, zvyčajne fialkavé, zriedkavo snehobiele. Súplodie dlhšie ako pri subsp. *caerulescens*, 20-40 cm dlhé. Šešuľky v počte (25-)30-80(-100), v obryse klinovité, (5-)8-10(-11) mm dlhé. Semená široko elipsoidné, (1,2-)1,3-1,5 (-2)×1-1,1(-1,2) mm veľké, sýtožlté až sýtožltohnedé, hladké.

C h r o m o z ó m y:  $2n = 14$ , okr. 22, Jánska dolina, „Pred Bystrou“. - Maľužiná (obe H o l u b et al. Folia Geobot. Phytotax. 7: 185, 1972); okr. 15, Čuntava; okr. 16, Muránska Dlhá Lúka; okr. 17, Pusté Pole, lúky pri rieke Hnilec; okr. 22, vrch Besník (všetko B i r k o v á in M á j o v s k ý et al. Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comen., Bot. 22: 18, 1974); okr. 16, Veľká Kláková (V á c h o v á in M á j o v s k ý et al. Acta Fac. Rerum Nat. Univ. Comen., Bot. 22: 18, 1974).

V a r i a b i l i t a. Poddruh opísaný zo Slovenska (locus classicus: Vysoké Tatry, vrch Kriváň). Morfológicky dosť variabilný taxón, premenlivosť sa prejavuje najmä v celkovej veľkosti rastlín, počte a veľkosti byľových listov, dĺžke súplodia, veľkosti šešuliek.

B i o l ó g i a, e k o l ó g i a, f y t o c e n o l ó g i a. Hemikryptofyt. Kvitnutie apríl-máj. Ťažisko výskytu má v submontánnom až montánnom, vzácne kolínnom stupni na sviežich, zvyčajne na živiny bohatých stanovištiach, na horských lúkach, brehoch horských potokov, na subxerofilných trávnatých a skalnatých stráňach, pasienkoch, medziach, okrajoch lesov, krovín, na vlhkých lúkach, ale aj stanovištiach ruderalného charakteru (okolie horských chát a salašov, násypy ciest a železníc a pod.). Vzácne rastie aj v teplejších oblastiach, kde bol jeho výskyt zaznamenaný najmä na skalnatých stráňach. Maximum: 1 720 m n. m., okr. 23b, Veľická dolina, Veľické pleso smerom k Večným dažďom (H l a v a č e k 1954 SAV). Minimum: ca 240 m n. m., okr. 2, Brhlovce, vrch Kamenec (Š í p o š o v á 1999 SAV). Najčastejšie rastie v prirodzených, ale aj antropicky ovplyvnených spoločenstvách triedy *Molinio-Arrhenatheretea*, najmä zväzov *Arrhenatherion elatioris*, *Cynosurion cristati* a *Molinion*, a spoločenstvách triedy *Elyno-Seslerietea*. V oblasti Dobročského pralesa rastie v bukovo-jedľovom lese.

C e l k o v é r o z š í r e n i e. Pri subsp. *tatrense* je dosiaľ nedokonale známe. Podľa Dvořákovvej (D v o ř á k o v á 1966) sa vyskytuje len na území Slovenska a v južnej časti Poľska. Súčasný rozšírenie naznačuje, že ide o západokarpatský endemit.

R o z š í r e n i e n a S l o v e n s k u. Mapa 108. Druh ostrovčekovite rozšírený takmer na celom území štátu. V panónskej oblasti bol vzácne zaznamenaný v Slovenskom kráse a Ipelsko-rimavskej brázde. V karpatskej oblasti rastie relatív-